

et Forslag vedrørende forskellige Forhold i Alderdomsunderstøttelsesloven, og der fandtes blandt andet ogsaa en Bestemmelse svarende til, hvad det Forslag, vi nu behandle, tilsigter. Det var med overordentlig stor Beklagelse, jeg saa, at det ikke lykkedes at føre denne Bestemmelse igennem, og jeg er ganske enig med den ærede Ordfører for Forslagsstillerne i, at Befolkningen ude omkring i Landet absolut ikke kan forstaa Berettigelsen af at opretholde den nuværende Ordning, altsaa de 10 Aar, men at den derimod er fuldstændig paa det rene med, at det er en simpel Retfærdighedshandling at skride til at gennemføre denne Forandring. Under Forhandlingerne om det her nævnte Forslag i det høje Ting fremkom Ordføreren for Højre, det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (N. Andersen) med nogle Udtalelser, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil tillade mig at læse et Par Linier af; de findes i Folketingstidende Sp. 4914 og lyde saaledes: „Det har været højest generende for mig i sin Tid, da jeg sad i kommunalt Raad, at skulle nægte Alderdomsunderstøttelse til en hæderlig, brav Familie-fader, fordi han for en 7—8 Aar siden har faaet nogle faa Kroner af Fattiggassen i Sygdomstilfælde, medens jeg var tvungen, pisket til at skulle give Alderdomsunderstøttelse til en vitterlig Drukkenbolt, der drak sin egen og Hustrus Fortjeneste op og lod Hustru og Børn sulte“. Det forekommer mig, at naar Ordføreren for Højrepartiet, som man jo maa formode, ganske særlig under Hensyn til den Stilling, han indtager indenfor sit Parti, i nogen Grad er i Forstaaelse med Flertallet i det andet Ting, i Landstinget, udtaler sig om, at han selv har følt den Gene, som dette Forhold medfører i adskillige Tilfælde, saa har man nogen Grund til at tro, at man med den humane Udvikling, vor Lovgivningsvirksomhed i øvrigt med Hensyn til de herhen hørende og beslægtede Forhold har taget, nu maatte naa frem til at kunne faa en Ændring som den her paakrævede og tilsigtede gennemført.

Det samme ærede Medlem udtalte under samme Sags Behandling, at Alderdomsunderstøttelsen er en Gave, som Samfundet yder til den ubemidlede Del af Befolkningen, en Gave udover det, som den har grundet Ret til at kræve, nemlig det fornødne til Livets Ophold. Det forekommer mig, at denne Udtalelse bundes i et Fejl-

syn. Thi det er efter min Mening ikke Tilfældet, at der bliver givet disse ubemidlede Mennesker noget udover det nødvendige; medmindre man ved det nødvendige til Livets Ophold for sig og sine forstaaer noget saa lidt, at de paagældende ikke ligefrem ere nødte til at sulte ihjel. Thi hvis man derved vil forstaa det, der skal til, for at den paagældende kan føre en menneskeværdig Tilværelse, saa tillader jeg mig at paastaa, at saa ydes der i meget faa Tilfælde noget udover det nødvendige. Man kan altsaa ikke tale om en Gave, og naar Højrepartiet altsaa i Henhold til disse Udtalelser maa forudsættes at tage sin Stilling netop i Henhold til de Betragtninger, der her ere fremdragne, saa forekommer det mig, at naar man ikke kan med Rimelighed bestride, at disse Udtalelser bunde i en forkert Forudsætning eller fejl Opfattelse af dette Forhold, saa skulde man tro og haabe, at Højre nu vilde være med til at gennemføre et saa rimeligt Forslag, som det her tilsigtede, og jeg vil derfor haabe, at det ærede Medlem, som da var Ordfører for Højre, og at Højre i det hele taget her i Folketinget, vil bidrage til, at vi kunne faa Forslaget gennemført snarest muligt. Jeg vil ogsaa haabe, at Højre her vil gøre sin Indflydelse gældende paa sine Partifæller i Landstinget, saa at vi snarest muligt kunne faa dette Forslag gennemført.

N. C. Jensen: Paa den Gruppens Vegne, jeg har den Ære at tilhøre, skal jeg tillade mig at anbefale dette lille Forslag paa det bedste. Der er jo ingen Tvivl om, at det er et ret udbredt Ønske trindt omkring i Landet, at man kunde naa til en saadan Reform, og jeg vil haabe, at den Dag heller ikke er fjern, da det virkelig kan lykkes at faa dette gennemført, som efter mit Skøn udelukkende vil vække Tilfredshed ikke alene hos dem, der skulle nyde godt deraf, men ogsaa hos dem, der skulle yde denne lille Merudgift, om der overhovedet kan tales om en saadan. Jeg anbefaler paa mine Meningsfællers og egne Vegne Forslaget paa det varmeste.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
 vedtoges uden Afstemning.